

[Krag.]

vanskelige Aar for at skabe saadanne Vilkaar, at det dog kunde blive muligt for et Tusindtal af de haardt trængte Udøvere af Erhvervet at forblive ved deres Bedrift og deres Hjem, dette mit Arbejde og dets Resultater stiller jeg trygt ved Siden af de Resultater, det ærede Medlem har fremskaffet.

Jeg skal i øvrigt til den højtærede Finansminister sige, at den højtærede Minister behøvede ikke at have fortabt sig saa lang Tid i den Engelsrejse, som Ministeren foretog, thi de Forhold, den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, var mig særdeles vel bekendt. Den højtærede Minister erkendte jo, at naar man nu var naaet til ændrede Tilstande i den engelske Finanshusholdning, har faaet Underskuddene gennem Aar forvandlet til Overskud og har faaet fjernet den Mistillid, som den internationale Finansverden til syvende og sidst var kommet til at nære til Styrken af det engelske Finansvæsen, saa var det, fordi man havde ført en Saneringspolitik; man havde væsentlig begrænset Statens Udgifter paa Omraader, hvor vi ogsaa fra vor Side har krævet dem begrænset her i Landet uden at kunne finde Ørenlyd derfor; man havde gennemført en Konvertering af det store Krigslaan, saa vidt jeg erindrer paa 2½ Milliard £, som var stiftet til, var det 5 eller 5½ pCt., en Konvertering ned til 4, eller maaske var det 3¾ pCt., og havde derigennem faaet reduceret Udgifterne med en 80 Mill. £. Han havde gjort dette, fordi England havde været krigsførende Nation, og man appellerede til den nationale Vilje i denne Sag. De Forhold, som har fremkaldt Laanstiftelsen her i Landet, tillader jo næppe at rejse en Stemning som den, der her er Tale om.

Den højtærede Finansminister siger, at jeg har staaet her og krævet øgede Udgifter til Iværksættelse af offentlige Arbejder, men hvorledes skal dog Pengene dertil skaffes til Veje? Ja, jeg har jo ikke krævet disse øgede Udgifter, jeg har ikke krævet den store Iværksættelse af offentlige Arbejder som noget isoleret; det ved den højtærede Finansminister særdeles vel. Jeg har krævet dette som et Led i hele det Kompleks af Foranstaltninger til en almindelig økonomisk Sanering her i Landet, som jeg har tilladt mig at gøre Rede for, og som vi har tilladt os at pege paa i vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og vil man ikke ind i en saadan Politik, og det forstaar jeg, at man ikke vil, ja, saa kan naturligvis og selvsagt heller ikke dette Krav opfyldes, fordi For-

udsætningen for det var en væsentlig Forøgelse af Omsætningsmidlerne, baade indenfor det private Bankvæsen og gennem Seddelomløbets Størrelse. Forudsætningen var, at de fornødne Midler, stillet til Raadighed gennem Seddelbanken og dækket ved Statsgældsbeviser, tilvejebragtes paa saadanne Vilkaar, at Statens Rentebyrde for dette Beløb bliver minimalt, at det højst sandsynligt, hvis Statsobligationerne indgik i det metalfrie Dækningsbeløb, blev rentefrit, og derigennem kunde et betydningsfuldt Incitament tilvejebringes for det private Initiativ og til Underbygning af de offentlige Arbejder, som i denne Forbindelse burde iværksættes, alt sammen for at sikre disse øgede Betalingsmidlers Forbliven ude i Erhvervslivet, cirkulerende dér. (*Indenrigsministeren*: Det er fuldkommen Volapyk). Hvad behager? Ja, det kan jeg godt forstaa, det er for Indenrigsministeren.

Anden Næstformand (Ulrich): Den højtærede Indenrigsminister bør afholde sig fra at afbryde Taleren.

Krag: Det er dog formodentlig et Sprog, som den højtærede Indenrigsminister forstaar; han taler det i hvert Tilfælde fortrinligt ved mange Lejligheder.

Den højtærede Finansminister talte endvidere om og remsede op, hvad der var uddelt i Understøttelser til Landbruget og i Understøttelser paa mange andre Omraader. Men det viser jo netop, at en saadan Politik kan man ikke fortsat komme igennem med. Hvis den højtærede Regering havde tænkt sig i Oktober 1931, at vi stod over for en Krise, som vilde strække sig over en Aarrække, vilde man saa have fundet, at en Understøttelsespolitik som den, der dengang gennemførtes, var forsvarlig, var Udtryk for nogen som helst Forstaaelse af, hvad Tilstandene her i Landet krævede? Havde jeg og mit Parti i Juni 1932, da Løfter skulde indfries til Landbruget, som der ikke var givet tilstrækkelig store Bevillinger til, og da vi derfor kunde faa Foranstaltninger ind i Overenskomsten, som var ønskelige set fra vort Synspunkt — havde vi, da vi gennemførte denne Overenskomst og de dermed følgende store Skatter, kunnet forvente, at vi om 2 Aar skulde sidde i det paa samme Maade, som vi dengang gjorde, ja, saa vilde jeg ikke have anbefalet, at vi gik videre ad disse Veje. Derfor maa der en Sanering til; det hele maa bringes ned paa et Niveau, som virkelig kan bære.

Den højtærede Statsminister mente ikke at have Kendskab til svigtende Aftaler